

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

فهرست مندرجات

<u>از بند</u>	
1	هدف
2	دامنه کاربرد
4	تعاریف
9	تهیه صورت‌های مالی جداگانه
15	افشا
18	تاریخ اجرا و گذار
19	ارجاع به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9
20	کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 (2008)

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورت‌های مالی جداگانه

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

هدف

1. هدف این استاندارد، تجویز الزامات حسابداری و افشا در ارتباط با سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته، هنگام تهیه صورت‌های مالی جداگانه توسط واحد تجاری است.

دامنه کاربرد

2. در صورتی که واحد تجاری تصمیم بگیرد صورت‌های مالی جداگانه ارائه کند یا طبق مقررات محلی ملزم به انجام این کار باشد، این استاندارد باید در مورد نحوه حسابداری سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته بکار گرفته شود.

3. در این استاندارد مقرر نمی‌شود که کدام واحدهای تجاری، صورت‌های مالی جداگانه تهیه کنند. این استاندارد زمانی کاربرد دارد که واحد تجاری صورت‌های مالی جداگانه را طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌کند.

تعاریف

4. در این استاندارد اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:

صورت‌های مالی تلفیقی صورت‌های مالی گروه است که در آن داراییها، بدهیها، حقوق مالکانه، درآمدها، هزینه‌ها و جریانهای نقدی واحد تجاری اصلی و واحدهای تجاری فرعی آن به‌گونه‌ای ارائه می‌شود که گویی متعلق به شخصیت اقتصادی واحدی است.

صورت‌های مالی جداگانه صورت‌های مالی ارائه شده توسط واحد تجاری است که به موجب الزامات این استاندارد، واحد تجاری می‌تواند تصمیم بگیرد که سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص را به بهای تمام شده، طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9 ابزارهای مالی یا با استفاده از روش ارزش ویژه طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 28 سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص به حساب منظور کند.

5. اصطلاحات زیر، در پیوست الف استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10 صورت‌های مالی تلفیقی، پیوست الف استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 11 مشارکتهای و بند 3 استاندارد بین‌المللی حسابداری 28 تعریف شده است:

- واحد تجاری وابسته

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

- کنترل سرمایه‌پذیر
- روش ارزش ویژه
- گروه
- واحد تجاری سرمایه‌گذاری
- کنترل مشترک
- مشارکت خاص
- شریک خاص
- واحد تجاری اصلی
- نفوذ قابل ملاحظه
- واحد تجاری فرعی.

6. صورت‌های مالی جداگانه، صورت‌های مالی است افزون بر صورت‌های مالی تلفیقی یا صورت‌های مالی سرمایه‌گذار فاقد سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی اما دارای سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص، که در آنها سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری وابسته یا مشارکتهای خاص، به استثنای شرایط معین در بندهای 8 تا 8الف، طبق الزام استاندارد بین‌المللی حسابداری 28، با استفاده از روش ارزش ویژه به حساب گرفته می‌شود.

7. صورت‌های مالی واحد تجاری فاقد واحد تجاری فرعی، واحد تجاری وابسته یا منافع شریک خاص در مشارکت خاص، صورت‌های مالی جداگانه محسوب نمی‌شود.

8. واحد تجاری که طبق بند 4(الف) استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، از تلفیق، یا طبق بند 17 استاندارد بین‌المللی حسابداری 28 (اصلاح‌شده در سال 2011) از بکارگیری روش ارزش ویژه معاف شده است، می‌تواند صورت‌های مالی جداگانه را به عنوان تنها صورت‌های مالی خود ارائه کند.

8الف. یک واحد تجاری سرمایه‌گذاری که ملزم است در کل دوره جاری و تمام دوره‌های مقایسه‌ای ارائه‌شده، طبق بند 31 استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، استثنای تلفیق را برای تمام واحدهای تجاری فرعی خود بکار گیرد، صورت‌های مالی جداگانه را به عنوان تنها صورت‌های مالی خود ارائه می‌کند.

تهیه صورت‌های مالی جداگانه

9. به استثنای مورد مندرج در بند 10، صورت‌های مالی جداگانه باید با رعایت تمام استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مربوط تهیه شود.

10. در صورتی که واحد تجاری صورت‌های مالی جداگانه تهیه کند، باید سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته را با یکی از روشهای زیر به حساب منظور کند:
الف. به بهای تمام شده؛

ب. طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9؛ یا

پ. با استفاده از روش ارزش ویژه به شرح استاندارد بین‌المللی حسابداری 28.

واحد تجاری باید برای هر طبقه از سرمایه‌گذاریها، از رویه حسابداری یکسانی استفاده کند. سرمایه‌گذاریهایی که به بهای تمام شده یا با استفاده از روش ارزش ویژه به حساب منظور می‌شود، در صورت طبقه‌بندی به عنوان نگهداری‌شده برای فروش یا به توزیع بین مالکان (یا قرار گرفتن در مجموعه واحد طبقه‌بندی‌شده به عنوان نگهداری‌شده برای فروش یا توزیع بین مالکان)، باید طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 5 داراییهای غیرجاری نگهداری‌شده برای فروش و عملیات متوقف‌شده به حساب گرفته شود. اندازه‌گیری سرمایه‌گذاریهایی که طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9 به حساب منظور می‌شود، در چنین شرایطی تغییر نمی‌کند.

11. اگر واحد تجاری، طبق بند 18 استاندارد بین‌المللی حسابداری 28 (اصلاح‌شده در سال 2011)، تصمیم بگیرد سرمایه‌گذاریهای خود در واحدهای تجاری وابسته یا مشارکتهای خاص را طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9، به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره اندازه‌گیری کند، باید در صورت‌های مالی جداگانه خود نیز، آن سرمایه‌گذاریها را با همین روش به حساب منظور کند.

11الف. اگر واحد تجاری اصلی، طبق بند 31 استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، ملزم باشد سرمایه‌گذاری خود در واحد تجاری فرعی را به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9، اندازه‌گیری کند، باید در صورت‌های مالی جداگانه خود نیز سرمایه‌گذاری در واحد تجاری فرعی را به همان روش به حساب منظور کند.

11ب. اگر واحد تجاری اصلی، شرایط واحد تجاری سرمایه‌گذاری را از دست بدهد یا به واحد تجاری سرمایه‌گذاری تبدیل

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

شود، باید این تغییر و وضعیت را از تاریخ وقوع تغییر، به شرح زیر به حساب منظور کند:

الف. اگر واحد تجاری شرایط واحد تجاری سرمایه‌گذاری را از دست بدهد، باید سرمایه‌گذاری در واحد تجاری فرعی را طبق بند 10 به حساب منظور کند. تاریخ تغییر وضعیت باید به عنوان تاریخ تحصیل فرض شود. ارزش منصفانه واحد تجاری فرعی در تاریخ تحصیل مفروض، باید منعکس‌کننده مابه‌ازای انتقالی مفروض در زمان به حساب منظور کردن سرمایه‌گذاری طبق بند 10 باشد.

1. [حذف شد]

2. [حذف شد]

ب. هرگاه واحد تجاری، به واحد تجاری سرمایه‌گذاری تبدیل شود، باید سرمایه‌گذاری در واحد تجاری فرعی را به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره، طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9، به حساب منظور کند. تفاوت بین مبلغ دفتری قبلی واحد تجاری فرعی و ارزش منصفانه آن در تاریخ تغییر وضعیت سرمایه‌گذار، باید به عنوان سود یا زیان در سود یا زیان دوره شناسایی شود. مبلغ انباشته هرگونه سود یا زیان که پیش از این در ارتباط با آن واحدهای تجاری فرعی، در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است، باید به‌گونه‌ای به حساب منظور شود که گویی واحد تجاری سرمایه‌گذاری، واحدهای تجاری فرعی مزبور را در تاریخ تغییر وضعیت، واگذار کرده است.

12. هرگاه واحد تجاری حق دریافت سود تقسیمی واحد تجاری فرعی، مشارکت خاص یا واحد تجاری وابسته را به دست آورد، باید سود تقسیمی را در صورت‌های مالی جداگانه خود شناسایی کند. سود تقسیمی در سود یا زیان دوره شناسایی می‌شود، مگر اینکه واحد تجاری تصمیم بگیرد از روش ارزش ویژه استفاده کند که در این صورت، سود تقسیمی به عنوان کاهنده مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری شناسایی می‌شود.

13. در صورتی که واحد تجاری اصلی، با ایجاد واحد تجاری جدیدی به عنوان واحد تجاری اصلی خود، ساختار گروه خود را به شیوه‌ای تجدید سازماندهی کند که معیارهای زیر احراز شود:

الف. واحد تجاری اصلی جدید، از طریق انتشار ابزارهای مالکانه در مبادله با ابزارهای مالکانه

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورت‌های مالی جداگانه

- موجود واحد تجاری اصلی اولیه، کنترل واحد تجاری اصلی اولیه را به دست آورد؛
- ب. دارایی‌ها و بدهی‌های گروه جدید و گروه اولیه، بلافاصله قبل و بعد از تجدید سازمان یکسان باشد؛ و
- پ. مالکان واحد تجاری اصلی اولیه پیش از تجدید سازمان، از منافع مطلق و نسبی یکسانی در خالص دارایی‌های گروه اولیه و گروه جدید بلافاصله قبل و بعد از تجدید سازمان برخوردار باشند،
- و واحد تجاری اصلی جدید، سرمایه‌گذاری خود در واحد تجاری اصلی اولیه را طبق بند 10 (الف) در صورت‌های مالی جداگانه خود ارائه نماید، واحد تجاری اصلی جدید باید بهای تمام شده را به مبلغ دفتری سهم خود از اقسام حقوق مالکانه منعکس‌شده در صورت‌های مالی جداگانه واحد تجاری اصلی اولیه در تاریخ تجدید سازمان، اندازه‌گیری کند.
14. همچنین، واحد تجاری که واحد تجاری اصلی نیست ممکن است واحد تجاری جدیدی را به عنوان واحد تجاری اصلی خود ایجاد کند، به‌گونه‌ای که معیارهای مندرج در بند 13 احراز شود. الزامات مندرج در بند 13، در مورد این‌گونه تجدید سازمانها، بطور یکسان بکار می‌رود. در چنین مواردی، منظور از "واحد تجاری اصلی اولیه" و "گروه اولیه"، همان "واحد تجاری اولیه" است.

افشا

15. هنگام ارائه افشا در صورت‌های مالی جداگانه، واحد تجاری باید تمام استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی قابل اعمال، شامل الزامات بندهای 16 تا 17 را بکار گیرد.
16. طبق بند 4 (الف) استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، در صورتی که واحد تجاری اصلی تصمیم بگیرد صورت‌های مالی تلفیقی تهیه نکند و در مقابل، صورت‌های مالی جداگانه را تهیه نماید، باید موارد زیر را در صورت‌های مالی جداگانه افشا کند:
- الف. این موضوع که صورت‌های مالی تهیه‌شده، صورت‌های مالی جداگانه است؛ اینکه معافیت از تلفیق مورد استفاده قرار گرفته است؛ نام و محل اصلی فعالیت تجاری (و در صورت متفاوت بودن، کشور محل تأسیس) واحد تجاری که صورت‌های مالی تلفیقی آن، طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به منظور استفاده عموم تهیه می‌شود؛ و آدرسی که صورت‌های مالی تلفیقی مزبور، قابل دستیابی است.
- ب. فهرستی از سرمایه‌گذاری‌های قابل ملاحظه در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته، شامل:
1. نام سرمایه‌پذیران؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

2. محل اصلی فعالیت تجاری (و در صورت متفاوت بودن، کشور محل تأسیس) سرمایه‌پذیران؛
3. نسبت منافع مالکیت (و در صورت متفاوت بودن، در صد حق رأی) در سرمایه‌پذیران.
- پ. توضیح درباره روش حسابداری مورد استفاده برای سرمایه‌گذاری‌های موضوع بند (ب).
- 16الف. در صورتی که یک واحد تجاری سرمایه‌گذاری که واحد تجاری اصلی است (به غیر از واحد تجاری اصلی موضوع بند 16)، طبق بند 8الف صورت‌های مالی جداگانه را به عنوان تنها صورت‌های مالی خود تهیه کند، باید این موضوع را افشا نماید. همچنین، واحد تجاری سرمایه‌گذاری باید موارد افشای مرتبط با واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری را که در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 12 افشای منافع در سایر واحدهای تجاری الزامی شده است، ارائه کند.
17. هرگاه واحد تجاری اصلی (به غیر از واحد تجاری اصلی موضوع بند 16 تا 16الف) یا سرمایه‌گذار دارای کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه بر سرمایه‌پذیر، صورت‌های مالی جداگانه تهیه کند، واحد تجاری اصلی یا سرمایه‌گذار باید مشخص کند که صورت‌های مالی طبق کدام یک از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی 10، 11 یا استاندارد بین‌المللی حسابداری 28 (اصلاح‌شده در سال 2011)، حسب مورد، تهیه شده است. واحد تجاری اصلی یا سرمایه‌گذار، همچنین باید در صورت‌های مالی جداگانه خود موارد زیر را افشا کند:
 - الف. این موضوع که صورت‌های مالی تهیه‌شده، صورت‌های مالی جداگانه است و دلایل تهیه آن در صورتی که تهیه آن طبق قانون الزامی نباشد.
 - ب. فهرستی از سرمایه‌گذاری‌های قابل ملاحظه در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته، شامل:
 1. نام سرمایه‌پذیران؛
 2. محل اصلی فعالیت تجاری (و در صورت متفاوت بودن، کشور محل تأسیس) سرمایه‌پذیران؛
 3. نسبت منافع مالکیت (و در صورت متفاوت بودن، نسبت حق رأی) در سرمایه‌پذیران.
 - پ. توضیح درباره روش حسابداری مورد استفاده برای سرمایه‌گذاری‌های موضوع بند (ب).

تاریخ اجرا و گذار

18. واحد تجاری باید این استاندارد را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2013 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این استاندارد را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 11، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورت‌های مالی جداگانه

12 و استاندارد بین‌المللی حسابداری 28 (اصلاح شده در سال 2011) را همزمان بکار گیرد.

18 الف. واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری (اصلاحات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 12 و استاندارد بین‌المللی حسابداری 27)، منتشر شده در اکتبر سال 2012، بندهای 5، 6، 17 و 18 را اصلاح، بندهای 8 الف، 11 الف تا 11 ب، 16 الف و 18 ب تا 18 خ را اضافه کرد. واحد تجاری باید این موارد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2014 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند و تمام اصلاحات مندرج در واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری را همزمان بکار گیرد.

18 ب. اگر در تاریخ بکارگیری اولیه اصلاحات واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری (که برای مقاصد این استاندارد، ابتدای دوره گزارشگری سالانه‌ای است که این استاندارد برای نخستین بار بکار گرفته می‌شود)، واحد تجاری اصلی به این نتیجه برسد که واحد تجاری سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود، باید بندهای 18 پ تا 18 خ را برای سرمایه‌گذاری خود در واحد تجاری فرعی بکار گیرد.

18 پ. در تاریخ بکارگیری اولیه، یک واحد تجاری سرمایه‌گذاری که پیش از این، سرمایه‌گذاری خود در واحد تجاری فرعی را به بهای تمام شده اندازه‌گیری کرده است، باید آن سرمایه‌گذاری را به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره اندازه‌گیری کند گویی الزامات این استاندارد، همواره بکار گرفته شده است. واحد تجاری سرمایه‌گذاری، باید دوره سالانه‌ای را که بلافاصله قبل از تاریخ بکارگیری اولیه قرار دارد، با تسری به گذشته تعدیل نماید و سود انباشته ابتدای دوره‌ای را که بلافاصله قبل از تاریخ بکارگیری اولیه قرار دارد، بابت تفاوت بین عوامل زیر، تعدیل کند:

الف. مبلغ دفتری قبلی سرمایه‌گذاری؛ و

ب. ارزش منصفانه سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار در واحد تجاری فرعی.

18 ت. در تاریخ بکارگیری اولیه، واحد تجاری سرمایه‌گذاری که پیش از این، سرمایه‌گذاری خود در واحد تجاری فرعی را به ارزش منصفانه از طریق سایر اقلام سود و زیان جامع

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورت‌های مالی جداگانه

اندازه‌گیری کرده است، باید همچنان سرمایه‌گذاری را به ارزش منصفانه اندازه‌گیری کند. مبلغ انباشته هرگونه تعدیل ارزش منصفانه که پیش از این در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است، باید در ابتدای دوره سالانه‌ای که بلافاصله قبل از تاریخ بکارگیری اولیه قرار دارد، به سود انباشته منتقل شود.

18ث. در تاریخ بکارگیری اولیه، واحد تجاری سرمایه‌گذاری نباید در روش حسابداری انتخاب‌شده قبلی برای منافع در واحد تجاری فرعی، یعنی اندازه‌گیری منافع در واحد تجاری فرعی به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9 که در بند 10 مجاز شده است، تغییری ایجاد کند.

18ج. قبل از تاریخ بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 13 اندازه‌گیری ارزش منصفانه، واحد تجاری سرمایه‌گذاری باید از مبالغ ارزش منصفانه که قبلاً برای سرمایه‌گذاران یا مدیریت گزارش شده است، استفاده نماید، مشروط بر آنکه آن مبالغ نشان‌دهنده مبلغی باشد که سرمایه‌گذاری، در معامله حقیقی و عادی در تاریخ ارزش‌یابی، بین طرف‌های آگاه و مایل قابل مبادله است.

18چ. اگر اندازه‌گیری سرمایه‌گذاری در واحد تجاری فرعی طبق بند های 18پ تا 18ج، غیرعملی (طبق تعریف مندرج در استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات) باشد، واحد تجاری سرمایه‌گذاری باید الزامات این استاندارد را در ابتدای نخستین دوره‌ای که بکارگیری بندهای 18پ تا 18ج عملی می‌شود، که ممکن است دوره جاری باشد، بکار گیرد. سرمایه‌گذار باید دوره سالانه‌ای را که بلافاصله قبل از تاریخ بکارگیری اولیه قرار دارد، با تسری به گذشته تعدیل کند، مگر اینکه ابتدای نخستین دوره‌ای که بکارگیری این بند عملی می‌شود، دوره جاری باشد. اگر تاریخ عملی شدن اندازه‌گیری ارزش منصفانه واحد تجاری فرعی توسط واحد تجاری سرمایه‌گذاری، زودتر از ابتدای دوره قبل باشد، سرمایه‌گذار باید در ابتدای دوره قبل، حقوق مالکانه را بابت تفاوت موارد زیر تعدیل کند:

الف. مبلغ دفتری پیشین سرمایه‌گذاری؛ و

ب. ارزش منصفانه سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار در واحد تجاری فرعی.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورت‌های مالی جداگانه

چنانچه نخستین دوره‌ای که بکارگیری این بند در آن دوره عملی می‌شود دوره جاری باشد، تعدیل حقوق مالکانه باید در ابتدای دوره جاری شناسایی شود.

18ح. اگر واحد تجاری سرمایه‌گذاری، قبل از تاریخ بکارگیری اولیه اصلاحات واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذاری در واحد تجاری فرعی را واگذار کند یا کنترل آن را از دست بدهد، واحد تجاری سرمایه‌گذاری ملزم به تعدیل روش حسابداری قبلی سرمایه‌گذاری مزبور نیست.

18خ. با وجود اینکه در بندهای 18پ تا 18چ به دوره سالانه‌ای اشاره شده است که بلافاصله قبل از تاریخ بکارگیری اولیه قرار دارد (دوره قبل)، ممکن است واحد تجاری اطلاعات مقایسه‌ای تعدیل‌شده را برای هر یک از دوره‌های قبلی ارائه‌شده نیز گزارش کند، اما ملزم به انجام این کار نیست. در صورتی که واحد تجاری اطلاعات مقایسه‌ای تعدیل‌شده را برای هر یک از دوره‌های قبلی ارائه کند، تمام ارجاعات به "دوره قبل" در بندهای 18پ تا 18چ، باید به صورت "نخستین دوره مقایسه‌ای تعدیل‌شده ارائه‌شده" تفسیر شود. در صورتی که واحد تجاری اطلاعات مقایسه‌ای تعدیل‌نشده را برای هر یک از دوره‌های قبلی ارائه نماید، باید به روشنی اطلاعات تعدیل‌نشده را مشخص کند و بیان نماید که این اطلاعات بر مبنای متفاوت تهیه شده است و آن مبنا را توضیح دهد.

18د. روش ارزش ویژه در صورت‌های مالی جداگانه (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری 27) منتشرشده در آگوست سال 2014، بندهای 4 تا 7، 10، 11ب و 12 اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2016 یا پس از آن شروع می‌شود، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات با تسری به گذشته بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکارگیرد، باید این موضوع را افشا کند.

ارجاع به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9

19. چنانچه واحد تجاری این استاندارد را بکار گرفته باشد، اما هنوز استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9 را مورد استفاده قرار نداده باشد، هرگونه ارجاع به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 9 باید به صورت

استاندارد بین‌المللی حسابداری 27
صورت‌های مالی جداگانه

ارجاع به استاندارد بین‌المللی حسابداری 39 ابزارهای مالی: شناخت و اندازه‌گیری تفسیر شود.

کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 (2008)

20. این استاندارد، همزمان با استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10 منتشر شده است. این دو استاندارد، همراه با یکدیگر جایگزین استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورت‌های مالی تلفیقی و جداگانه (اصلاح شده در سال 2008) می‌شود.